

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventas ielā 14-15
Tālrunis 26105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 89 (1978)

Trešdien, 1957. g. 31. jūlijā

13. gads

Rūpīgi sagatavot papuves ziemāju sējai

Praksē pierādījies, ka mūsu apstākļos ziemāji parasti dod augstākas ražas nekā vasarāju labība. Arī šogad rajona kolchozos ziemāji sola bagātu ražu — vidēji par 3—4 cēt augstāku kā vasarāji.

Šī apsvēruma dēļ kolchozi katru gadu paplašina šīs kultūras sējumu platības. Šoruden rajonā paredzēts ar ziemājiem apsēt gandrīz par 600 ha vairāk kā iepriekšējā rudenī.

Tuvojas sējas laiks — pēc apmēram trīs nedēļām kolchoznieki tiks pamatus nākošā gada augstām ziemāju ražām. Kā noris gatavošanās ziemāju sējai un kas vēl darāms?

Pareiza un savlaicīga augsnes sagatavošana ir viens no pirmajiem priekšnoteikumiem labu ražu izaudzēšanā, bet diemžēl vairākos kolchozos neatņemto papuvju lauki ir aizauguši nezālēm — nekopti. Sevišķi tas sakāms par Kuldīgas MTS zonas kolchoziem, kur papuvju pirmā kultivēšana veikta par 75 proc., bet otrreiz kultivēts tikai 60 proc. papuvju. Šajā ziņā atpazīst kolchozi „Traktorists”, „Komunisma ceļš”, „Brīvības ceļš” un „Kopdarbība”. Te, protams, galvenā atbildība gulstas uz MTS mehanizatoriem.

Daudz pārmetumu pelna b. Ribena vadītā traktoru brigade (Kabilas MTS) kolchozā „Sarkanais karogs”, kuras vainas dēļ uzartās papuves vēl tikko iesāktas kultivēt.

Arī augsnes mēslošanā maz darīts, — ja vidēji rajonā uz katra ha papuvju dots 2,7 t organiskā mēslojuma, tad tādos kolchozos kā „Latvijas strēlnieks”, „Leņina ceļš”, „Brīvība” un dažos citos mēslojuma izvešana nav uzsākta.

Netiek izmantotas iespējas kūdras sagatavošanā mēslojumam un izvešanā uz laukiem. Tā kolchozā „Brīvība” ir jau pāris gadus sagatavota kūdra, bet tā netiek izmantota. Netiek saglabāta un izmantota arī visa virca.

Gatavojoties ziemāju sējai, atlikušajā laikā vēl daudz jādara, lai ikvienā kolchozā iespējami pilnīgāk izmantotu visas iekšējās rezerves lauku mēslošanā un kalpošanā. Te viena no galvenajām lomām piekritīs MTS specialistiem un mehanizatoriem, kuriem, sadarbojoties ar kolchozu darba rūķiem, līdztekus ražas novākšanai jāpanāk, lai tuvākajā laikā pabeigtu visu uzarto papuvju rūpīgu sastrādāšanu un uzturēšanu līdz sējas laikam tīru no nezālēm; maksimāli izmantotu tehniku mēslojuma sagatavošanā un izvešanā, panākot uzņemto saistību — izvest uz katra ha ne mazāk kā 5 tonnas organiskā mēslojuma — obligātu izpildi. Nodrošināt pirmām kārtām bagātāku to lauku mēslošanu, kuri izraudzīti sēklas laukiem.

Sākoties ražas novākšanai, jābūt gatavot sēklas materiāls, rūpīgi to novedot līdz izsējas kondīcijai, apmainot pret šķirnes sēklu. Rūpīgi jāizremontē visas sējmašīnas, lai sēju veiktu īsos termiņos un agrotehniski pareizi.

Arī Talsu MMS Alsungas iecirkņa (priekšnieks b. Glazovskis) melioratoriem nopietnāk jāsadarbojas ar MTS, lai savlaicīgi nodrošinātu papuvju valējo grāvju nodošanu ekspluatācijā. Kolchozi pamatoti prasa, lai šo darbu izdarītu nekavējoties.

Novēršot trūkumus un rūpīgi, pārdomāti veicot nepieciešamos pasākumus, rajona kolchozos šoruden ir iespēja likt drošus pamatus augstām ziemāju ražām nākamā gadā.

Praktikanti palīdzēs ražas novākšanā

Pirms nedēļas Kuldīgas mašīnu un traktoru stacijā ieradās 14 praktikanti no Čiravas lauksaimniecības mehanizācijas skolas. Viņi iesaistīti darbā un izvietoti MTS zonas kolchozos pa traktoru brigādēm. Praktikanti, kas nozīmēti par kombainieru palīgiem un piekabinātājiem, pa-

līdz MTS mehanizatoriem sakārtot darbam ražas novākšanas mašīnas un agregātus, apskata laukus, kur strādās ar kombainiem.

Pēc dažām dienām arī no Zūru lauksaimniecības mehanizācijas skolas mašīnu un traktoru stacijā gaida ierodamies ap 40 praktikantu.

O. Valters

MŪSU RAJONĀ

Saņem avansu

Lauksaimniecības arteli „Traktorists” katru mēnesi kolchozniekiem izmaksā avansu. Par katru izstrādes dienu kolchoznieki avansā saņem 3 rubļus. Slaucējas pēdējā mēnesī saņēma 350—400 rubļu katru. Piemēram, K. Lipsne avansā saņēma 395 rubļus un V. Madelane — 333 rubļus. 352 rubļus saņēma gans L. Gūtmanis.

Arī laukkopji A. Poljaks, J. Tidenbergs un citi, kuri centīgi strādājuši, saņēma lielākas sumas.

Kolchozs paredzējis šogad par katru izstrādes dienu izmaksāt 4 rubļus. Līdz ar kolchoznieku ikmēnešu avansēšanu ievērojami uzlabojusies darba disciplīna.

Z. Upmalis

Lielākā daļa kuļmašīnu jau darba kārtībā

Gatavojoties ražas novākšanas laikam, Kuldīgas MTS mehanizatori steidz ātrāk pabeigt visu kuļmašīnu remontu. Uz 29. jūliju no 20 MTS rīcībā esošām kuļmašīnām darba kārtībā — 14. Tās atrodas jau MTS zonas kolchozos.

Šinīs dienās Kuldīgas MTS

klubā notika plašāka divu dienu sanāksme, kurā piedalījās kuļmašīnu vadītāji, kombainieri un citi mehanizatori. Sanāksmē iztīrāja jautājumus attiecībā uz jaunās ražas novākšanas un kuļšanas organizatoriskiem pasākumiem.

A. Leja

Pakaišu kūdra lopu mītmēm

Jau no pavasara Raiņa vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī divi kolchoznieki diendienā rok pakaišu kūdras. Tagad kolchozā pavisam sagatavots ap 3000 t vērtīgo pakaišu. Lai ātrāk kūdras pievestu lopu novietnēm, kolchozā organizē talkas. Pēdējā talka notika 25. un 26. jūlijā, kurā piedalījās 12 komjaunie-

ši un jaunieši. Bez tam palīdzēja arī skolnieki.

Kūdras vešanai izmantoja 3—4 automašīnas. Vienu automašīnu atsūtīja arī Pelču spirta dedzinātava. Divās dienās pie lopu novietnēm piegādāja 350 kbm pakaišu kūdras.

J. Kalns

TAUTAS DEMOKRATIJAS VALSTIS

Uzlabo darba apstākļus

KĪNAS TAUTAS REPUBLIKA. Līdz Kīnas Tautas Republikas atbrīvošanai no gomindaniešu jūga Šanhajas dokeri dzīvoja ļoti smagos apstākļos. Tagad viņu dzīves apstākļi krasī uzlabojusies. Ostas strādniekiem noteikta taisnīga darba apmaksa, viņi dzīvo labiekārtotos dzīvokļos. Agrāk 90 proc. dokeru neprata lasīt un rakstīt, tagad vairums Šanhajas ostas strādnieku mācās vakarskolās.

Izmainījusies arī darba apstākļu ostā. Mechanizēti kravas iekraušanas un izkraušanas darbi. Agrāk šos smagos darbus veica rokām ķīniešu kuļji.

Attēls: Šanhajas ostā.

Ungārijas tautas saimniecība 1957. g. pirmajā pusē

Ungārijas laikrakstā publicē Ungārijas Tautas Republikas Centrālās Statistikas pārvaldes ziņojumu par Ungārijas tautas saimniecības attīstību 1957. gada pirmajā pusē.

Ziņojumā norādīts, ka tie rūpniecības uzņēmumi, kas atrodas ministriju pārziņā, pusegada plānu pārsnieguši par 5 proc. Smagās rūpniecības uzņēmumi plānu izpildījuši par 106 proc., metalurgiskās un mašīnbūves rūpniecības uzņēmumi — par 107 proc., vīglas rūpniecības par 103 proc.

Mašīnas Rumanijas lauksaimniecībai

Rumanijas socialistiskā rūpniecība dod lielu ieguldījumu lauksaimniecības mehanizācijā. Pēdējos četros gados lauksaimniecībai nodoti 10 tūkstoš traktoru, 6 tūkstoš sējmašīnu, 5 tūkstoš plaujmašīnu, 5 tūkstoš kuļmašīnu un kombainu, kā arī citas lauksaimniecības mašīnas un rīki.

Šogad Rumanijas rūpniecība ražos trīs reizes vairāk lauksaimniecības mašīnu nekā 1956. gadā.

Lauksaimniecības mašīnbūves rūpniecības pēdējos mēnešos sākušas serijveidā ražot daudzas jaunas mašīnas. Starp tām ir riteņu traktors „UTOS-26”, četrriteņu kukuruzas sējmašīnas un citas.

Viņi cīnījās par padomju varu Latvijā

Daudzi Latvijas strādnieki, zemnieki un intelligences pārstāvji bezbailīgi cīnījās par padomju varu 1919. gadā. Pie tādiem pieder arī Evalds Gailis un viņa dēls Eduards, kuram toreiz bija tikai 18 gadu.

Par sava tēva un brāļa varonīgās cīņas ceļu lūdzam pastāstīt kuldīdznieci b. E. Munciemu. Lūk, viņas stāsts:

— Cīņu pret ekspluatatoriem un apspiedējiem mans tēvs sāka jau 1905. gadā. Viņš bija Rīgas krāsu fabrikas strādnieks, piedalījās streikos, demonstrācijās. Kad sāka plosīties soda ekspedīcija, tēvam draudēja nošaušana, taču laimīgā kārtā viņš palika dzīvs.

Cīņu par padomju varu tēvs turpināja arī vēlāk. 1912. gadā, kad Rīgā viņam kļuva nedroši, mūsu ģimene pārcēlās uz Alsungu, kur ieguvām nelielu saimniecību. Mūsu mājiņa kļuva par vietējo bolševiku pulcēšanās centru. Vecie revolucionāri Dundurs, Dupats, no Liepājas atbēguši revolucionārā Silbajonu ģimene un vēl daudzi citi, kuru uzvārdus esmu piemirsusi, rīkoja sapulces, sastādīja tekstus revolucionāriem uzsaukumiem. Manam brālim Eduardam bija šapirografs, ar kuru palīdzību uzsaukumus pavairoja. Šos uzsaukumus izplatīja darbaļaužu vidū. Mans tēvs un pārējie, piedaloties sapulcēs, aicināja darbaļaudis cīņai pret ekspluatatoriem un varmākām. Uzdevumus viņi saņēma no centra — Liepājas. 1918. gadā pie mums no Aizputes ieradās b. Murīns, kuru tīrīja. Mēs viņu slēpām. Vēlāk šo biedru latviešu buržuaziskie nacionalisti zvērīgi noslepkavoja.

Bija 1919. gada janvāris. Alsungā klida runas, ka Kuldīgā esot ieradusies Sarkanie gvardi. Lai tuvāk noskaidrotu apstākļus, mans tēvs, no Liepājas atbraukušais b. Prūsis, b. Erguts un vēl kāds, kura uzvārdu neatceros, 25. janvārī aizgāja uz Kuldīgu. Iepazīnušies ar apstākļiem, sadabūjuši zirgus, viņi devās atpakaļ uz Alsungu. Ceļā šo četru cilvēku grupa bija izšķīrusies. Starp Kuldīgu un Biržu muižu viņus panāca vācieši. Biedrus Prūsi un Ergutu turpat Biržu muižā nošāva, bet tēvu un otru biedru atveda atpakaļ uz Kuldīgu. Viņus tiesāja tagadējās viesnīcas „Venta” namā, piespriežot nāves sodu. Naktī no 26. uz 27. janvārī viņus izveda Rēdera zāgētavas laukumā (preti tagadējai patērētāju biedrības desu darbnīcai) un nošāva.

Vēsti par tēva un pārējo biedru noslepkavošanu mums atnesa kāds Zikmans. Viņš darbojās līdz vietējā bolševiku šūniņā, bija biežs viesis mūsu mājās. Kad 1919. gada 28. janvārī vakarā viņš ieradās pie mums ar drausmīgo ziņu, mani pārsteidza šī cilvēka pacilitāts garastāvoklis. Viņš nemaz nebija satricēts par savu biedru nāvi, nejuta līdz mūsu bēdām. Vēlāk izrādījās, ka Zikmans ir nodevējis, buržuaziskās Latvijas laikā viņš pastaigājās pa Kuldīgas ielām aizsarga formā.

Kad sarīkoja tēva un pārējo biedru bēres, Kuldīgā bija padomju vara. Bēres bija lielas, manu tēvu un pārējos cīnītājus uz kapiem pēdējā gaitā pavadīja lielas darbaļaužu masas, dziedāja re-

volucionaras dziesmas, plīvoja sarkanie karogi, bija daudz vaipagu.

Mans brālis no tēva bērēm mājās vairs neaizgāja. Viņš palika Kuldīgā, kur organizējās jauno cīnītāju grupas, jo landesveristu bandas atkal draudēja uzbrukt pilsētai. Šeit brālis bija līdz 1919. gada 13. janvāra rītam. Naktī no 12. uz 13. janvārī viņš kopā ar kādu biedru atradās sargu postenī Ventmalā pie Zeļģu mājām. Šeit viņus 13. janvārī rītā vācieši nošāva.

Kad ienaidnieks ieņēma Kuldīgu, noslepkavoja vēl ap 100 cilvēku. 62 savus upurus vācieši apraka kopējā bedrē Annas kapos. Tikai pēc kāda mēneša, kad bija atļauts no laukiem ieiet pilsētā, atradām brāļa kapu. Kapu sargs, kurš brāli pazina, bija pārklājis tam pāri karavīra šineli. Brāļa līķi izrakām un guldījām blakus tēvam.

Annas kapos revolucionāro cīnītāju atdusas vieta tagad ir apkopta, bet skumji kļūst tad, ja iet garām vecajiem Brūveru kapiem. Arī šeit atdusas 1919. gada cīnītāji. Dīvaini šķiet tas, ka šie kapi ir tik nolaisti, tiem pāri stāigā lopi. Kādēļ gan Rumbas ciema padome nerūpējas par šo kapu apkopšanu?

Gribētos ikvienam atgādināt svētī glabāt veco revolucionāro cīnītāju piemīņu, parādīt cieņu viņu atdusas vietai, tās apkopjot un saudzējot. Viņi taču atdeva savas dzīvības par to, lai mēs mierīgi un laimīgi varētu dzīvot brālīgo padomju republiku draudzīgajā saimē.

V. Kļava

Katram kolchozā ir piemērots darbs

Lauksaimniecības arteli „Aktivist” ir daudzi gados vecāki laudis, kuri, neskatoties uz savu vecumu, daudz ko dara, lai celtu kolektīvo saimniecību.

Labs piemērs visiem kolchozniekiem ir Dominiks Apolskis, kurš, neskatoties uz saviem 76 gadiem, šogad izpelnījies 119 izstrādes dienas. Viņam nav par grūtu piegādāt cūku fermai barību, apkopt cukurbietes, kartupeļus un piedalīties citos lauku darbos. Kolchoza darbā nepagurst strādāt Magnuss Meijers, kam 69 gadi. Viņš strādā kolchozā kā rēdnieks un, neskatoties uz slimību, piedalās arī lauku darbos. Nevar nepieminēt arī Ernestu Kuplo, kam ir 66 gadi. Viņš strādā galvenokārt tikai ar vienu roku. Centīgais

kolchoznieks ar spīlarklu rušina kartupeļus, ecē un dara citus lauku darbus. Centīga sava darba darītāja ir jaugados vecāka bekoncūku kopēja Minna Apolska. Viņa apņēmusies šogad nobarot 80 bekoncūkas. Pašreiz viņas kopšanā ir 89 bekonis, no kuriem pēc dažām dienām 25 nodos valstij.

Kolchozā vēl ir arī tādi laudis, kas labprāt vēlas izmantot visas kolchoznieka tiesības, bet kolektīvajā darbā nevēlās piedalīties. Tāds, piemēram, ir kolchoznieks Kārlis Kurmis. Ir labs kokamatnieks un viņa padoms būtu noderīgs kolchoza saimniecībai. Kad Kurmi uzaicina strādāt kolchozā, tad atbildē ir: „Es kolchoza darbā gan neiešu”.

Ar saules stariem

Cilvēki vienmēr ļoti interesējušies, kā izmantot saules siltumu ūdens sasildīšanai. Vienu no tādām ierīcēm konstruējis Dzeržinska vārdā nosauktā Vissavienības zinātniski pētnieciskais institūts. Ja gaisa temperatūra ir 10 grādi,

ar šo ierīci var vienā dienā sasildīt līdz 40—45 grādiem 1800 litru ūdens. Ja gaisa temperatūra ir ap 30 grādu, tad ar minēto ierīci tādu pašu daudzumu ūdens var sasildīt līdz 60 grādiem.

PSRS Zinātņu akadēmijas Enerģētikas institūts izgatavojis mazāku — pārvietojamu — ierīci ūdens sasildīšanai ar saules stariem. Abus šos ūdens sildītājus var izmantot dušām un pirtīm lauku apmetnēs. (TASS)

SACENŠAS KOMJAUNIEŠI UN JAUNIEŠI

Jauna komjaunatnes darba forma

Apspriežot jauno lauksaimniecības pirmrindnieku II rajona salidojuma noteikumus, Lisenko vārdā nosauktā kolchoza komjaunieši un jaunieši savā sapulcē uzņēmās konkrētas saistības. Paredzēja, ka katrs komjaunietis piedalīsies vietējā mēslojuma izvešanā ne mazāk kā 3 dienas, rīkos talkas lopbarības sagādē un ražas novākšanā, komjauniešu — jauniešu spēkiem izaudzēs 1 ha platībā lopbarības saknes, ierīkos 8 ha kultivētās ganības, izdaiļos kantora apkārtni, uzņemās šefību par uzskatāmo agitāciju utt. Bez tam atsevišķi komjaunieši uzņēmās individuālas saistības.

— Vajadzētu izsaukt uz socialistisko sacensību kāda cita kolchoza komjauniešu un

jauniešu, — iemīnējās sapulcē pirmorganizācijas sekretare b. Zīle.

— Pareizi — visi kā viens uztvēra pārējie, — tas tiešām būtu interesanti!

Vienbalsīgi nolēma aicināt uz socialistisko sacensību lauksaimniecības artela „Venta” komjauniešu un jauniešu.

Lauksaimniecības artela „Venta” komjaunieši un jaunieši labprāt atsaucās uzaicinājumam — pieņēma Lisenko vārdā nosauktā lauksaimniecības artela komjauniešu un jauniešu aicinājumu un uzņēmās konkrētas saistības.

Tā sakās socialistiskā sacensība starp divu kolchozu komjauniešiem un jauniešiem. Tā ir jauna komjaunatnes darba forma.

Izpildīt uzņemtās saistības

Šīs dienas Lisenko vārdā nosauktā kolchoza komjaunieši ieradās kolchozā „Venta”, bet kolchoza „Venta” komjaunieši — Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā, lai pārbaudītu uzņemto saistību izpildi. Tā bija pirmā pārbaude abām komjaunatnes pirmorganizācijām. Pārbaudē komjaunieši ne tikai dalījās darbā pieredzē, bet atklāja arī trūkumus.

Kolchoza „Venta” komjauniešiem nācās atzīt, ka Lisenko vārdā nosauktā lauksaimniecības artela komjaunieši un jaunieši saistību izpildē aizsteigušies viņiem priekšā.

Tā Lisenko vārdā nosauktā kolchoza komjaunieši un jaunieši talkās izveduši 160 tonnas vairāk vietējā mēslojuma nekā kolchoza „Venta” komjaunieši un jaunieši.

Labu ražu sola arī 1 ha lielais lopbarības sakņu lauks, kuru kopj Lisenko vārdā nosauktā kolchoza komjaunieši. Rūpīgi apkopas 8 ha kultivētās ganības.

Kolchozā samērā labi noformēta uzskatāmā agitācija, it sevišķi tieši darba vietās — lopkopības fermās. Katrā lopu novietnē parādīti ne tikai lopkopju darba uzdevumi vai uzņemtās saistības un to izpilde, bet arī papildapmaksas, kāda pienākas par labu darbu. Labāka varēja būt uzskatāmā agitācija tieši kolchoza kantorī. Šeit Lisenko vārdā nosauktā kolchoza komjauniešiem jāmacās no biedriem kolchozā „Venta”.

Lisenko vārdā nosauktā lauksaimniecības artela komjaunieši un jaunieši labāk pilda arī savas individuālās saistības. Tā slaucēja Vera Leimane, kura apņēmusies izslaukt no katras govys 1750 litrus piena pirmā pusgadā izslaukusi 851 litru. Uzskaitvede — komjaunatnes pirmorganizācijas sekretare Emīlija Zīle apņēmas šogad izstrādāt ražošanas darbā 40 izstrādes dienas, bet līdz šim izstrādājusi 24.

Lauksaimniecības artela „Venta” komjaunieši atpauk savu individuālo saistību izpildē. Piemēram, pastniece Mirdza Feldmane ražošanā izpelnījusi tikai 9 izstrādes dienas (saistības 50), III kompleksā brigades brigadieris Arvids Pētersons — 20 izstrādes dienas (saistības 75).

Lauksaimniecības artela „Venta” komjaunieši aktīvak piedalījušies lopbarības sagādē. Rīkota vairākdienu siena ievākšanas talka.

Abām komjaunatnes pirmorganizācijām vēl nopietni jāpastrādā pie savu kolchozu kantoru apkārtnu izdaiļošanas, jāpanāk „zibepu” regulāra izdošana, jāaktivizē pašdarbības kolektīvu, fizkultūras un DOSAAF darbs.

— Mēs vēl parādīsim, ka varam un protam arī uzvarēt, — saka kolchoza „Venta” komjaunieši. Vēlam viņiem sekmes.

Komjauniešu un jauniešu sacensība jāorganizē visos kolchozos

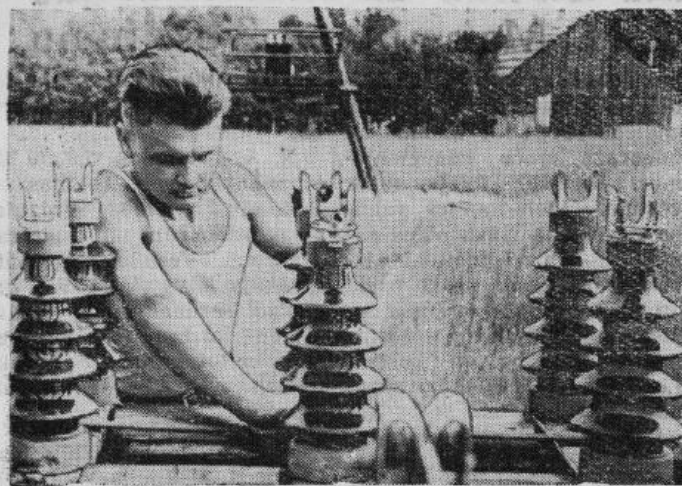
Lauksaimniecības artela „Venta” un Lisenko vārdā nosauktā komjaunatnes pirmorganizāciju sacensība ir jauns pasākums. Komjaunatnes pirmorganizāciju savstarpēja sacensība par atsevišķiem komjaunatnes darba jautājumiem jāorganizē arī citos kolchozos.

Šāda savstarpēja sacensība ar sistematisku sacensības

rezultātu pārbaudi vēl vairāk palīdzēs celt komjaunatnes pirmorganizāciju, komjauniešu aktivitāti, sekmēs darba pieredzes apmaiņu, vēl vairāk izraisīs komjauniešu iniciatīvu, padarīs komjaunatnes pirmorganizāciju darbu interesantāku un daudzpusīgāku.

A. Erciņš,
LĻKJS rajona komitejas sekretars

KOLCHOZS BŪVĒJAS

Elektrīkis Antons Kalniņš beidz iekārtot augstsprieguma līniju.

Kolchozā „Komunisma ceļš” paceļas aizvien jaunas un jaunas saimniecības ēkas. Iepriekšējā gadā jaunā mītnē novietoja 500 vistas un 120 cūkas. Kapitali pārbūvēja novietni slaucamām govīm.

Šogad būvbrigade jaunās kūts cūkkopju rīcībā nodos gaisa sliežu ceļu un artēzisko aku. Jaunas mītnes būs arī kolchoza tēliem.

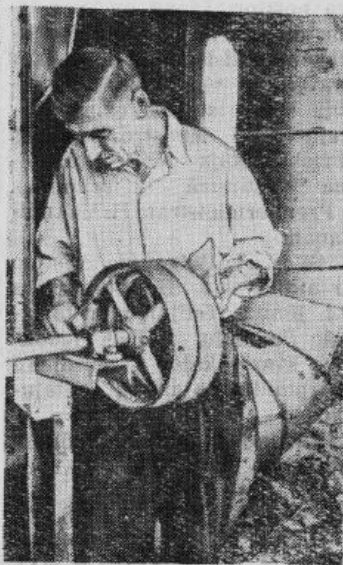
Kā stāsta būvbrigades brigadieris b. Zvejnieks, bez minētiem objektiem būvbrigade, kuras sastāvā ir 6 kolchoznieki, šogad, gatavojoties ražas novākšanai, ir izremontējusi un sakārtojusi vairāk nekā 10

šķūņus. Pašlaik būvbrigade no dienas dienā citīgi strādā, lai sakārtotu jauno kalti. Uzstādot kalti, padomāts arī par tās darbu mehānizāciju. Blakus kaltei uzstādīs vairākas graudu tīrāmas mašīnas uz kurām no kaltes graudus nogādās ar transportieri. Runājot par smago darbu mehānizāciju, nevar aizmirst lopu fermas. Arī tur uzstādīs mehānismus, kuras darbinās ar elektrību. Var iebilst un sacīt, ka kolchozā „Komunisma ceļš” nav ne elektrostacijas, ne tas iekļauts valsts elektrotīklā. Tas tiesa, līdz šim kolchozā nebija elektriskā gaisma, nerunājot nemaz par

elektromotoriem. Taču pagājušajā ziemā kolchoznieki sagatavoja simtiem stabu un šodien jau paceļas pirmā elektrolīnija, uzstādīts arī transformators.

Šajās dienās elektriskā gaisma iedegās kolchoza kantori, noliktavā, garāžā un citur. Līdz jaunajam gadam elektriskās spuldzes degs daudz kolchoznieku dzīvokļos. Šogad izbūvējamā elektrotīkla kopgarums sasniegs 16 kilometrus.

A. Petrovs

Rūpīgi katru detaļu jaunai kaltē pārbauda būvbrigades brigadieris Kārlis Zvejnieks.

Agronoma padoms

SEGTAS KUĻAMVIETAS

Labā raža ir katra kolchoza bagātības pamats. Bet tā jānovāc laikā un bez zudumiem jebkuros laika apstākļos. Tas iespējams tad, ja ražas novākšanai viss pienācīgi sagatavots un ja darbus pareizi organizē.

Ļoti svarīga nozīme ražas novākšanā ir labi izveidotai segto kuļamvietu sistēmai. Pieredze rāda, ka raža jānovāc vienien skaidrās dienās, bet arī mainīgos laika apstākļos un pat ilgstošā lietū. Tāpēc bieži vien jāzārdi vai jāstīpo ne visai sausi kūļi. Skaidrs, ka ar pamitrās labības kulšanu nedrīkst kavēties. Šajā sakarībā segtās kuļamvietas iegūst sevišķi lielu nozīmi. Novācot labību ar kombainiem, vecātos un nenobriedušie graudi bunkurā sajaucas ar pilnīgi nobriedušajiem. Bet nezāļu sēklas un nenobrieduši graudi ir stipri mitri, un padara mitrus arī pilnīgi gatavus labības graudus. Tāpēc mitra labība nekavējoties attīrāma no dažādiem piejaukumiem, veicot šo darbu ar vērtījamām un šķirojamām mašīnām, un tanī pašā dienā kuļamvietās jāizžāvē.

Ja laiks piemērots, graudi jāvējami zem klajas debess vai nojumēs, bet sliktā laikā — labības kaltēs. Salīdzinājumā ar parastajiem šķūņiem un graudu sabērtuvēm, segtajām kuļamvietām ir lielas

priekšrocības. Pasargājot labību no lietus, segtās nojumes vienlaikus ar caurvēju nodrošina labu vēdināšanos. Segto kuļamvietu platība ir pietiekami liela, lai graudus tur varētu nobērt plānā kārtā un pārlāpstot. Tas savukārt paātrina graudu žūšanu un pasargā tos no sakaršanas un bojāšanās.

Segta kuļamvieta ir nojume ar vaļējiem sāniem. Tās jumts balstās uz stabiem, kuru diametrs ir 20 centimetri un kuri atrodas 4 — 5 metri attālumā viens no cita. Jūmta taisa no vislētākajiem, kolchozma viegli pieejamiem materiāliem — skaidām, veciem salmiem utt. Lai kuļamvietā ievest labību pasargātu no sliktas lietus, nojumes augšdaļa jāaizsīt ar dēļiem (1—1,5 metrus platā joslā) jau jūmtam gar sāniem jāpārīko platas nokares, lebrauktuvei jābūt 5 vai vairāk metriem augstai.

Rūpīgi jāapsver, kur kuļamvietas vislietderīgāk izbūvēt. Ieteicams tās celt pēc iespējas lauka centrā vai uz tīrumu robežām, lai varētu ātrāk piebraukt un nevajadzētu kuļmašīnas bieži pārvadāt no vienas vietas uz otru. Kuļamvietām parasti izraugās augstas sausas vietas brigades saimniecības centra tuvumā.

Vislabāk tās ierīkot neuz-

artā vietā. Kuļamvietai izraudzītā platība pilnīgi jāattīra no zāles un jānolīdzina. Segtās kuļamvietas grīda, kā arī laukumā ap nojumi, kuri neatrodas zem jumta, rūpīgi jānoblietē un jāpievel. Laukumiņiem, kas neatrodas zem jumta, jābūt ieslīpiem, lai tajos neuzkrātos lietus ūdens. Kuļamvietas laukums jāsatīra laikus, lai tas pirms darbu sākuma pagātu labi nožūt. Segtās kuļamvietas laukumam jābūt tik lielam, lai tas varētu uzņemt 2—3 dienu labības krājumus, rēķinot ne vairāk kā 1—1,5 centnerus uz kvadrātmētru. Tātad apmēram 100 hektaru labības laukam vajadzīga 350—400 kvadrātmētru liela kuļamvieta.

Pēc tam, kad uzcelta 10x40 metru liela vai plašāka nojume, rūpīgi noblietēta un pievelta tās grīda un klājie laukumā, ap kuļamvietu jāizrok novadgrāvis. Kulšanas vietās var viegli izcelties ugunsgrēks. Tāpēc katrā nojumes stūrī jānovieto muca ar ūdeni. Kuļamvietā jābūt arī ugunsdzēsēju rokas sūkņim un ar ūdeni pildītai mucai uz riteņiem. Kad viss tas paveikts, kuļamvietu var uzskatīt par kulšanas darbiem sagatavotu.

Agronoms M. Černousovs

Atsaucoties aicinājumam

Komjaunieši un jaunieši dodas talkā

„Komjaunieši un jaunieši! Jaunie strādnieki un kalpotāji, skolotāji! Palīdzēsim mūsu kolchoziem līdz ziemāju ražas masveida novākšanas sākumam pabeigt siena plauju un gubošanu!” ar šādu aicinājumu pie republikas pilsētu komjauniešiem un jauniešiem griežas Latvijas LKJS Centrālā Komiteja.

Aicinājums radījis dzīvu atbalsi arī Kuldīgas pilsētas komjauniešos un jauniešos. Kā vieni no pirmajiem aicinājumam atsaucās rajona rūpniecības kombināta komjaunieši Imants Strautmanis un Herberts Šules.

Vēlēšanos braukt uz kolchoziem izsacīja arī vairāki

finieru fabrikas „Vulkans”, MRS, Kuldīgas pārtērētāju biedrības un rajona slimnīcas komjaunieši un jaunieši. 24. jūlijā 10 cilvēku komjauniešu un jauniešu brigade komjaunieša Herberta Šulca vadībā ieradās kolchozā „Sarkanā zvaigzne”. Viņu vidū MRS jaunieši Zigrīda Bergmane un Aivars Hartmanis, „Vulkana” komjaunietis Imants Reinānis, pārtērētāju biedrības komjauniete Astrīda Elda, jaunie Lina Kalniņa un citi.

Jaunos palīgus kolchoznieki sagaidīja ar prieku. Viņiem ierādīja labas telpas un parūpējās par uzturu. Pirmajā dienā kolchoznieki guboja un zārdoja nopļautos zālājus.

Gadās arī tā...

Visi 10 talcinieki strādāja dūšīgi, bet otrā dienā, kad bija jāgatavo skābarība, viens no viņiem neieradās.

— Varbūt saslīmis, — nobažījās kolchoza priekšsēdētājs b. Lieknis un gribēja izsaukt ārstu.

Bet velti — finieru fabrikas „Vulkans” jaunietis Jānis

Freimanis jau iepriekšējās dienas vakarā bija sakravājis savas mantijas un... „dezerēja”.

— Ja, nepatīkami ir, neslava visai brigadei, piesardams saka brigades vadītājs Herberts Šules, toties mēs strādāsim tā, lai kaunā nepalīktu.

A. Erglis

MŪSU REPUBLIKĀ

Rajona centra jauncellnes

Maltā rīt plaši celtniecības darbi. Pašreiz būvē dzīvojamā ēku, kurā būs 8 dzīvokļi, dažādu pakalpojumu kombinātu un sporta zāli. Dažus objektus nodos ekspluatācijā līdz Lielā Oktobra 40. gadadienai.

Jaunajā mācību gadā Tis-

kadu vidusskolas skolēni mācīsies jaunā četrstāvu ēkā, kas uzcelta pēc tipveida projekta. Pie skolas būs internāts un dzīvojamā māja skolotājiem. Jaunajā skolas ēkā pašreiz beidz izbūvēt darbnīcas un laboratorijas.

Gatavojas jaunam mācību gadam

Dobeles rajonā rosīgi rīt skolu sagatavošana jaunajam mācību gadam. Bērzes un Bikstu septiņgadīgajā skolā jau izremontētas visas klases. Tās papildinātas ar jaunām mēbelēm un uzskates līdzek-

liem. 25 (no 30) rajona skolām jau nodrošinātas ar kurināmo visai ziemai.

Rajona skolu remontam un labierīkošanai šogad piešķirts vairāk nekā pusmiljona rubļu.

Kolchozi audzē trušus

Jēkabpils rajona lauksaimniecības artelis „Ezerkrasts” jau otro gadu sekmīgi attīsta jaunu saimniecības palīgnozari — truškopību. Artelim pašreiz ir 350 truši.

Trušu sācis audzēt arī Oškālna vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis. Trušiem tur iekārtoti īpaši aploki.

Rīgas TĒC trešā turbina devusi strāvu

Rīgas termiskās elektrocentrales celtnieki sagatavojuši mūsu republikas galvaspilsētas darbaļaudīm lielisku velti. Nodota ekspluatācijā TEC otrās kārtas trešā turbina. Tā

stājusies darba ierindā 3 nedēļas agrāk nekā paredzēts tehniskajās normās.

Rīgas TEC tagad ražos pusotras reizes vairāk elektroenerģijas nekā līdz šim.

Jaunas mašīnas lauksaimniecībai

Liepājas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcā izgatavots kartupeļu šķirotāja „KSR-10” izmēģinājuma paraugs. Ar šo mašīnu var izšķirot 10 tonnas kartupeļu stundā. Paredzēts nākamajā gadā šādas mašīnas ražot seriālvēidā. Tagad rūpnīcas speciālisti kopā ar Vissavienības zinātniski pētnieciskā Lauksaimniecības in-

stituta pārstāvjiem izstrādā dokumentāciju mazāka apmēra kartupeļu šķirotājam, ar kuru varēs stundā izšķirot 5 tonnas kartupeļu.

Uzņēmumā izstrādā arī cukurbietu stīrpotāju paraugus. Šīs mašīnas ražos Kremenčugas lauksaimniecības mašīnu rūpnīca.

(LTA)

FUTBOLS

Dublieri cīnās neizšķirti

Svētdien Kuldīgā Liepājas zonas meistarsacīkstēs futbolā tikās Liepājas „Sarkanā metalurga” un „Vulkans” I grupas komandu dublieru sastāvi.

Spēles sākumā nedaudz pārsvarā „Vulkans” komanda, tomēr uzbrucēji pie pretinieka vārtiem spēlēja sasteigti un vārtu guvums izpaliek. Ap puslaika vidu laba kombinācija izdodas vulkaniešu uzbrucējiem, un Rimeiks ar spēcīgu sitienu ielaida bumbu liepājnieku vārtos. Pirmais puslaiks beidzas ar 1:0 „Vulkana” labā.

Otrā puslaika sākumā vulkanieši spēlēja pasīvi, ko izmanto liepājnieki un bieži apdraud vulkaniešu vārtus. Pie

„Vulkana” vārtiem izpilda vairākus soda sitienus un tikai vārtsarga veiksmē glābj vārtu zaudējumu. Divas reizes liepājnieku raidītā bumba trāpa vārtu pārlīktnī. Puslaika vidū pēc kāda stūra sitiena vārtus gūst liepājnieki un rezultāts ir 1:1. Spēles beigās brāzmainos uzbrukumos dodas vulkanieši, tomēr labās izdevības vārtu gūšanā uzbrucēji neizmanto un spēle beidzas neizšķirti 1:1.

No vulkaniešu jaunajiem futbolistiem gribētos redzēt enerģiskāku spēles veidu. Līdz šim spēlēts bez sevišķas centības un rezultāts zaudēts tādas spēlēs, kur varēja uzvarēt.

R. Priekalns

«Nezināmā zvaigzne»

Šā gada 8. augustā pulksten 20 Kuldīgas kulturas namā viesosies LPSR Valsts akadēmiskais dramatisks teātris ar rumaņu rakstnieka M. Sebastiani komediju „Nezināmā zvaigzne”.

...Kādā mazā Rumanijas stacijā, kur ātrvilcieni pat nepietur, nokļūst jauna sieviete, kas izsēdināta no vilciena bijušu trūkuma dēļ. Pēc izskata spriežot, tā ir augstāko aprindu dāma. Viņa atsakās nosaukt savu vārdu un, galīgi nogurusi, grib mesties zem vilciena. Bet stacijas priekšnieks mierīgi paskaidro, ka līdz naktij nebūs neviena vilciena, tādāt viņai jāpārnakšņo šeit. Vīlēties gīmnazijas skolotājs Marīns Miroļi ieteic viņai savu mājokli, apsot nākamā rītā sagādāt viņai iespēju doties tālāk.

Izrādās, ka Nezināmā ne pirmo reizi mēģinājusi bēgt no savas dzīves, greznās, spēļu ellītēm bagātās Bukarestes. Sastapšanās ar Skolotāju, saskaršanās ar šīs spīgtās personības bagāto garīgo pasauli ietiecina Nezināmās dzīves pamatus. Skolotājs — zvaigžņu pētnieks liek viņai saskatīt, ka ir vēl arī cita pasaule, pat

vairāk ārēji it kā neveiklais, smieklīgais Skolotājs pamodina Nezināmajā mīlestību. Viņa nolēmj vienmēr palikt kopā ar viņu. Bet laime nav ilgstoša. Atauts rīts un Nezināmo atrod viņas mīļākais — Grīgs. Viņš piespiež Monu (tāds ir galvenās varones vārds) atgriezties īstenībā, savā pasaulē. Tāpēc lūgas galvenā doma ir: „Neviena zvaigzne nekad nemaina savu ceļu”. Monai — augstākās sabiedrības cilvēkam — nav kopīga ceļa ar vienkāršo Skolotāju.

Autors devis daudzus interesantus tēlus, kaut vai madmuazeli Kukū — fizikas skolotāju, kas savām skolniecēm liek septiņdesmit piecas reizes pārrakstīt skolas noteikumus. Tomēr šī par „skorpionu” dēvētā sieviete pārvēršas par citu cilvēku kaut uz mirkli tad, kad runa ir par dzīves laimi, dziļumu.

Esam lugu atrisinājuši kā lirisku komediju un, kaut arī tas ir mazs mīlestības stāsts, esam centušies atklāt lugu ietvertās dziļās domas un ilgas pēc skaistuma.

Gunars Treimanis

S. Smirnovs

Brestas cietokšņa varoņi

(11. turpinājums)
Kapteina Zubačeva liktenis noskaidrojās tikai pēc tam, kad satiku vienu no virsniekiem — viņa līdzbiedriem. Izrādījās, ka Zubačevs, kad viņu sagrāba gūstā, bija ievainots un kontuzēts. Majora Gavrilovs, kara vietnieks pirms kara bija Zubačevs, stāstīja, ka 1943. gada rudenī viņš gūstekņu nometnē Hamelsburgā redzējis Zubačevu. Uzzinājis no pārējiem gūstekņiem, ka Zubačevs atrodas blakus nometnes nodaļai, Gavrilovs palīdzēja pasaukt Zubačevu pie atzīgojuma. Zubačevs atnāca. Un abi komunisti, pilsoņu kara dalībnieki Lietā Tēvijas kara virsnieki izmocīti, izbadējušies stāvēja viens otram, otrs otru dzeloņzoga pusē. Ilgi skatījās viens otru un ragāt radāja...

— Jā, Zubačev, — teica Gavrilovs, — mēs abi neveicām mums uzticēto uzdevumu, ne komandieris, ne viņa vietnieks komissars — abi mēs esam gūstā.

Tuvojās sargs, vajadzēja izkrist. Sīktais un novājējis Zubačevs tikai ar lielu piespēšanos spēja paiet un turpat nometnē drīz vien mira.

Izdevās atrast arī leitnantu Anatoliju Vinogradovu, kurš minēts pavēlē № 1. No pavēles uzziņāja, ka 1941. gada 25. jūnijā cietokšņa centra grupējums pieņēma lēmumu mēģināt izlauzties no pretinieka ielenkuma. Zubačevs un Fomins izlaušanās operācijas organizēšanu uzticēja jaunajam ar Sarkanās Zvaigznes ordeni apbalvotajam leitnantam Vinogradovam.

Uzbrukuma vienība bija neliela, ap 100 cilvēku. Aiz viņiem vajadzēja sekot visam pārējam garnizonam. Vinogradovs kopā ar saviem kareivjiem zem ienaidnieka apšaudes forēja Muchavecas upi. Nokļūstot otrā krastā, nīkna durkļu tuvoībā kaujinieki pārrāva hitleriešu ielenkuma loku. Ar smagām kaujām vienība turpināja virzīties uz priekšu. Bet pārējais garnizons tika atgriezts. Dienas beigās Vinogradova vienība Brestas dienvidu daļā bija nonākusi līdz Varšavas šosejai.

Pa šoseju tuvojās lielas pretinieku kolonas. Hitlerieši ielenca Vinogradova vienību, apšaudīja to ar lielgabaliem un tankiem. Nīkna kauja vienība

N. A. Bulganina atbilde uz Lielbritanijas Premjerministra H. Makmillana vēstījumu

Padomju Savienība un Lielbritanija ir zemes ar dažādu valsts iekārtu. Dabiski, ka starp tām pastāv domstarpības vairākos lielos politiskos jautājumos. Taču šis apstāklis nedrīkst traucēt tās veikt pasākumus saprātīgāku attiecību nodibināšanai savā starpā un censties dot kopīgu ieguldījumu starptautiskā saspīlējumā mazināšanā. Doma, ka nepieciešams šāds kopīgs ieguldījums tautu cīņā par miera nostiprināšanu un par labu un savstarpēji izdevīgu attiecību attīstīšanu kā sarkanas pavēdnes vijās cauri 25. jūlijā mūsu laikrakstos publicētajā PSRS Ministru Padomes Priekšsēdētāja N. A. Bulganina vēstījumā Lielbritanijas Premjerministram H. Makmillanam.

Šī N. A. Bulganina vēstule ir atbilde uz H. Makmillana 14. jūnija vēstījumu un tā izteic Padomju valdības viedokli svarīgākajos mūsdienu starptautiskās dzīves jautājumos.

Padomju valdības vadītājs atgādina mūsu priekšlikumu

bez jebkādas vilcināšanās izbeigt vai kaut uz diviem trim gadiem pārtraukt atomu un ūdeņraža ieroču izmēģinājumus. „Dienzēl, — teikts tālāk vēstulē, — Lielbritanijas valdība neatbalsta mūsu pūles panākt kodolizmēģinājumu izbeigšanu”. Ievērojama vieta atbildes vēstulē ierādīta nepieciešamībai izbeigt drudzai no bruņošanas un pašlaik Londonā notiekošajām sarunām ANO Atbrūpošanas komisijas Apakškomitejā. Kā atzīmēts vēstulē, Padomju Savienības vadītājiem „...rodas iespaids, ka Lielbritanijas Valdība rada šādu stāvokli laikā, kad turpinās visnāvējošāko un vispostošāko karosanas līdzekļu uzkrāšana un uzlabošana, maskēdamās ar bezgalīgu spriedelēšanu par atbrūpošanas vēlamību”.

Vēstulē atspoguļoti arī tādi svarīgi uzdevumi kā efektīvas drošības sistēmas izveidošana Eiropā, situācijas uzlabošana un normalizēšana Vidējos Austrumos, Vācijas apvienošana. Visus šos uzdevumus var atrisināt sarunu ceļā; nepie-

ciešama tikai rietumvalstu, tai skaitā Lielbritanijas, laba griba.

N. A. Bulganins vēstulē sīki pakavājās pie Anglijas un Padomju Savienības tirdzniecības attiecībām un kultūras sakariem. Vēstulē ierosināts tuvākajā laikā Maskavā organizēt sarunas starp abām zemēm, lai izstrādātu pasākumus kultūras un zinātniskā tehnisko sasniegumu apmaiņas jomā.

Vēstulē izteikta nožēla par to, ka H. Makmillans savā 14. jūnija vēstījumā noraidīši izsakās gandrīz pret visiem Padomju Savienības priekšlikumiem, kas ietverti iepriekšējā N. A. Bulganina vēstījumā, un ka tajā nav nekādu pieņemamu priekšlikumu.

N. A. Bulganina vēstules noslēgumā izteikta cerība, ka Lielbritanijas Valdība turpmāk rīkosies ar atbildības sajūtu par mūsu valstu savstarpējo attiecību attīstību pareizā virzienā padomju un angļu tautas labā, vispārējā miera nostiprināšanas interesēs.

Padomju Savienības un Afganistanas draudzība

Kopš 17. jūlija Padomju Savienībā viesojas Afganistanas karalis Muhameds Zahiršahs, kas ieradies mūsu zemē pēc PSRS Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētāja K. J. Vorosilova ielūguma. Šis Afganistanas valsts galvas brauciens no jauna apliecina, ka aizvien ciešākas kļūst draudzīgās un labu kaimiņu attiecības starp Padomju Savienības tautām un desmit miljonu lielo Afganistanas tautu.

Padomju Savienības un Afganistanas draudzība attīstās kopš pirmajiem Padomju varas nodibināšanas gadiem mūsu zemē. Afganistana savu neatkarību ieguva 1919. ga-

dā, padzenot no savas teritorijas angļu kolonizatorus. Pirmā, kas atzina Afganistanas neatkarību, bija jaunā Padomju Republika. V. I. Leņins toreiz nosūtīja Afganistanas valdībai vēstuli, kurā apsveica neatkarīgo Afganistanas tautu. 1919. gada rudenī starp abām valstīm tika nodibināti diplomatiekie sakari.

Afganistanas un Padomju Savienības draudzības attīstību sevišķi sekmēja N. A. Bulganina un N. S. Čruščova viesošanās Afganistanā 1955. gada decembrī un Afganistanas Premjerministra Muhameda Dauda atbildes vizīte Padomju Savienībā 1956. gadā. Starp abām zemēm nostipri-

nās savstarpēji izdevīgi ārējās tirdzniecības sakari, ekonomiskā un kultūras sadarbība.

Afganistanas karaļa tagadējā vizīte ir liels ieguldījums abu valstu draudzības tālākā nostiprināšanā, kā arī miera nostiprināšanā Vidējo Austrumu rajonā. „Šī vizīte, — teica PSRS Augstākās Padomes Prezidija Priekšsēdētājs K. J. Vorosilovs, — uzskatāmi rāda, ka divas kaimiņvalstis ar dažādām sociālpolitiskām sistēmām draudzīgi iet plecu pie pleca uz priekšu pa miera, draudzības un savstarpējās saprašanās ceļu”.

G. Podkopajevs

mās. Jaunplēnākušais virsnieks vecākais leitnants tālīt uzņēma komandēšanu un virsīgi vadīja kaujas. Besonovs apliecināja, ka tas bijis vecākais leitnants Semjenko. Tomēr, kad Nikolajeva satika Semjenko, viņš stāstīja, ka nav pārpeldējis Muchavecu, bet jau no paša kara sākuma atradies Brestas cietoksnī.

Bet Semjenko turpat tālīt palīdzēja noskaidrot miklainā virsnieka vārdu. Tas bija vecākais leitnants Vasilis Bitko. Stāstīja, ka Bitko pēc tam kritīšis gūstā, bet pa ceļam uz gūstekņu nometni izbēdzis. Nesen viens no Brestas cietokšņa aizstāvēšanas dalībniekiem ziņoja, ka Vasilis Bitko tiešām kritīšis gūstā un tālīt mēģinājis bēgt, bet pārpeldot Bugu, nošauts.

Interesanta bija Brestas cietokšņa varones Raisas Abakumovas meklēšana. Jau pašā sākumā minēja par šīs virsīgās sievietes gaitām: pirmās kara minūtes viņa zem stipras ienaidnieka uguns izvilka daudzus ievainotus un pārseja. Par nožēlošanu ilgus laikus palika nezināms, kurā iecirknī Raisa cīnījās. Tikai vēlāk, kad atrada pirmos austrumfronta aizstāvjus, izrādījās, ka Raisa Abakumova atradās tieši majora Gavrilova vienībā. Pirms diviem gadiem satiku ārstu Gavrilkinu, kurš

strādā Maskavas apgabalā.

Pirms kara Gavrilkins strādāja kā kara ārsts 125. strēlnieku pulkā un bija Raisas tiešais priekšnieks. Daudz laba Gavrilkins varēja pastāstīt par šo sievieti, bet kad ieminējos, ka Abakumova kritusi — Gavrilkins neticīgi raustīja plecus.

— Atļaujiet, — viņš teica, — Raisa nav kritusi. Mana sieva dzīvoja okupētā Brestā un bieži redzēja Raisu. Tātad Raisa Abakumova palikusi dzīva. Ilgi nācās meklēt, līdz viņu atrada. Vīspirms medicīnas māsa Mihaļčuka Brestā iedeva ārstu Petrova adresi Leningradā, kurš savukārt paziņoja feldšera Bondara adresi Dņepropetrovskas apgabalā. No Bondara uzzināju, Maskavas ārsta Zagina adresi, kurš norādīja uz Raisas draudzeni Valentīnu Rajevsku Orlas apgabalā. Beidzot Rajevska paziņoja, ka Raisa Abakumova strādā Orlas apgabalā Kromi ciematā rajona slimnīcā.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms

Sabiles konservu rūpnīcā steldzīgi vajadzīgi pastāvīgam darbam 6. vai 7. kategorijas atslēdznieks, gatavās produkcijas noliktavas pārzinis un dažādi strādnieki. Pieteikties Sablī, Rīgas ielā 20, telefons 15.